

अचलंदृढं अनिघनं नृपु विरोधि शुचि आर्षो विप्रस्यलुक् विदुषां गते ब्रह्मणि प्रविष्टं क्षापकमित्यर्थः अनभिमतत्वादेवासेवित्तमूढः आजगरं अजगरो ह्ययत्नेनैव जीवितस्येदं ॥ २५ ॥ कषायः क्रोधापावे
 शेनस्तिमितचित्ततारागद्वेषादिर्वा ॥ २६ ॥ अनियतं अक्षुप्तं फलादियत्र विधिरदृष्टं तस्य परिणामः परिपाकस्तेनैव देशकालव्यवस्थया प्रापितं कदर्यैर्विषयलुब्धैः ॥ २७ ॥ घनप्राप्तौ कर्मवकारणं न पौरुषमिति
 धियानिशम्य आलोच्य ॥ २८ ॥ अर्थहेतोः अनार्यनीचं अर्यस्वामिनं आश्रयतियः कृपणो दीनजनस्तन्नुदृश्य उपशमरुचिः आलवाग्जितचित्तः ॥ २९ ॥ विधिनियतं देवाधीनं ॥ ३० ॥ धृतिर्धैर्यं मति
 रालोचनं बुद्धिर्निश्चयः उपगतं समीपागतं फलं प्रियेयांतात् भोगिनः सर्पान् अजगरान् निशम्य दृष्ट्वा फलभोगिन इति शाकपार्थिवा दिवन्मध्यमपदलोपः ॥ ३१ ॥ प्रकृत्या दमादियुक्तः सिद्धत्वात् ननु सा

अचलमनिधनं शिवं विशोकं शुचिमतुलं विदुषां मते प्रविष्टं ॥ अनभिमतमसेवितं विमूढं व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि ॥ २५ ॥ अचलितमतिरच्युतः स्वधर्मा
 त्परिमितसंसरणः परावरजः ॥ विगतभयकषायलोभमोहो व्रतमिदमा ॥ २६ ॥ अनियतफलभक्ष्यभोज्यपेयं विधिपरिणामविभक्तदेशकालं ॥ हृदयसुख
 मसेवितं कदर्यैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि ॥ २७ ॥ इदमिदमिति तृष्णायाभिभूतं जनमननवासधनं विषादमानं ॥ निपुणमनुनिशम्य तत्त्वबुद्ध्या व्रतमिदं ॥
 ॥ २८ ॥ बहुविधमनुदृश्य चार्थहेतोः कृपणमिहार्यमनार्यमाश्रयतं ॥ उपशमरुचिरात्मवान् प्रशांतो व्रतमिदमाजगरं ॥ २९ ॥ सुखमसुखमलाभमर्थलाभं
 रतिमरतिं मरणं च जीवितं च ॥ विधिनियतमवेक्ष्य तत्त्वतो हं व्रतमिदं ॥ ३० ॥ अपगतभयरागमोहदोषा धृतिमतिबुद्धिसमन्वितः प्रशांतः ॥ उपगतफलभोगि
 नो निशम्य व्रतमिदमाज ॥ ३१ ॥ अनियतशयनासनः प्रकृत्या दमनियमव्रतसत्यशौचयुक्तः ॥ अपगतफलसंचयः प्रदृष्टो व्रतमिदं ॥ ३२ ॥ अपगतमसुखा
 र्थमीह नार्थैरुपगतबुद्धिरवेक्ष्य चाल्मसंस्थं ॥ वृषितमनियतं मनो नियंतुं व्रतमिदं ॥ ३३ ॥ हृदयमननुरुध्य वाङ्मनोवाप्रिय सुखदुर्लभा मनित्यतां च ॥
 तदुभयमुपलक्षयन्निवाहं व्रतमिदं ॥ ३४ ॥

धकवद्धेन अपगतफलसंचयस्य युक्तयोगफलसमूहः ॥ ३२ ॥ ईह नार्थैः इच्छाविषयैरुपादिभिः एषणाविषयैर्वा पुत्रवित्तादिभिर्हेतुभिः असुखार्थपरिणामे दुःखार्थे अपगतं आत्मनः पराङ्मुखं तृप्तिमनियतं
 च मनोवेक्ष्य उपगतबुद्धिर्लब्धालोकः आत्मसंस्थं आत्मनि संस्थासमामिर्यस्य तत्तथानियंतुं व्रतं चरामि अभिहतमसुखैरिहार्थानां शौरित्याद्यः पाठः ॥ ३३ ॥ हृदयं तात्स्थ्यादुद्धिर्मनश्च ताभ्यां तद्वर्माः कर्तृत्वभो
 कृत्वकामसंकल्पमदयोलक्ष्यते ताननुरुध्य उपेक्ष्य पाठांतरे न अनुरुध्येतिसंबंधात्स एवार्थः तत्तत्र बुद्धौ सुदुर्लभां सुखानित्यतां चोभयं उपलक्षयन्नित्योजना ॥ ३४ ॥